

Aladin locuia cu mama lui.
Deși erau foarte săraci,
Aladin era plin de viață și de
voie bună, aducând bucurie
întregului cartier.

Într-o zi, un vrăjitor îi ceru lui Aladin să-i facă un serviciu. Băiatul îl urmă în afara satului, unde sub o stâncă impunătoare se ascundea o mică trapă...

– Tu ești mic, așa că poți intra pe aici. Coboară până în fundul peșterii și vei găsi acolo o lampă cu ulei. Adu-mi-o numaidecât! Dar atenție, să nu atingi nimic altceva din jur!

Ce minunății! Peștera era plină cu podoabe de aur și pietre prețioase. Dar Aladin a reținut vorbele vrăjitorului. Nu atinse nimic și merse tot înainte până când văzu lampa chiar în fundul peșterii.